

fra; dermed troer jeg ikke, at jeg eller nogen anden Landsþthingsmand har sagt noget Upassende, naar han har søgt at motivere en Sag saaledes: „Det er efter min Erfaring i den og den Livsstilling“. Jeg troer, at det i alt Fald er ligesaa passende, som at den ærede 1ste Landsþthingsmand for 1ste Kredss (Andræ) idag har anvendt en ikke ubetydelig Deel af Thingets Tid til at udtale sig om, hvad han fandt passende eller ikke passende i Motiveringen af de forskjellige Ansøuelser, eller om, hvad han ansæede der skulde tjene som Motiver her i Salen.

Indenrigsministeren: Efter den særegne Stilling, hvori jeg staaer til denne Sag, kan jeg ikke indlade mig paa flere interessante Undersøgelser, som ere bragte i Bevægelse her; jeg kan ikke indlade mig paa et Forslag, som skulde gaae ud paa væsentligt at forandre det Udkast, som er kommet fra Folkethinget, men jeg skal alene udtale mig over de Vædringsforslag, som ikke gjøre nogen væsentlig Forandring i Loven, og efter mine Tanker meget vel kunne blive antagne af det andet Thing, naar Loven her gaaer igjennem blot med disse Vædringer. Det er netop de Vædringsforslag, som ere fremsatte af det ærede Udvalgs Fleertal. Hvad det første af disse Vædringsforslag angaaer, troer jeg, at det har sin meget gode Begrundelse, at i de Sogne, hvor Antallet af dem, som have umiddelbar Valgret efter de foregaaende Bestemmelser, de, som staae disse Vælgere nærmest med Hensyn til Eiendommenes Størrelse, blive medoptagne. Det er aldeles overeensstemmende med hvad der i andre Henseender var antaget i den Communallov, som forrige Gang blev vedtaget her i Thinget, og ogsaa overeensstemmende med hvad der er foreskrevet i Valgloven med Hensyn til et Valgbrev til Landsþthinget. Saaledes er det vistnok meget i sin Orden, at der i de Tilfælde, hvor Udstyknngen er saa stor, at kun ganske Enkelte have denne Qualification, som giver dem umiddelbar Valgret, stæer denne Udvidelse, fordi man, naar der ikke kan stæe denne Udvidelse af Valgretten, som Anordningen af 13de August 1841 giver, risikerer, at den umiddelbare Valgret kun kommer til at tilfalde nogle Enkelte. Med Hensyn til det

Forslag, der er gjort, at, saafremt Antallet af de Eiendomme, der ifølge foranførte Regler hjemle Valgret, ikke i det Mindste er 4 Gange saa stort som det fulde Antal af de Pladser i Forstanderskabet, som besættes ved Valg, er her at bemærke, at her er ikke Tale om, at der skal være firedobbelst Saamange, der faae umiddelbar Valgret, som Tallet er af de Forstandere, der vælges ved Valg, men blot om, at de qualificerede Eiendommens Antal bestandigt skal være 4 Gange saa stort som Forstandernes Tal. Mangel paa personlige Qualificationer kan dog gjøre, at der bliver et ringere Antal af umiddelbare Vælgere, end der kan svare til Eiendommenes Tal, og at det i Særdeleshed maa komme i Betragtning, at der er adskillige Eiendomme eller Fæstegaarde, der ere i Enters Besiddelse.

Jeg troer, at man maa indømme, at man maa bevare en saadan Bestemmelse, naar man ikke vil kaste hele Valgretten over i ganske Enkeltes Hænder. Nu siger man vel, at de ganske Enkelte, som f. Ex. dem, der have 6 Skpr. Hartorn i de Districter, som ikke have det forudsatte Tal af Eiendomme paa 1 Td. Hartorn, at de faae den middelbare Valgret, men det er kun lidet betyvende, thi det sætter dem, som forhen havde en umiddelbar Valgret, meget dybere ned i Indflydelse i Communen end den, de forhen havde, og giver dem, som forhen stode meget lidt over dem, en meget betydeligere Ret end den, de før havde, fordi de have blot middelbare Vælgere at concurrere med ved Valgene. Jeg troer, at det er aldeles stemmende med de Grundsatninger, hvorfra det foreliggende Lovudkast gaaer ud, at optage en Bestemmelse som den omhandlede; maaskee kunde der være nogen Forandring at gjøre med Hensyn til Formen, men i Hovedsagen, i den Tanke, der ligger til Grund for Samme, er det vistnok aldeles svarende til detses Væsen og Hensigt. — En æret Landsþthingsmand har sagt, at det er en urigtig Anvendelse, der gjøres her af Anordningen af 13de August 1841, der gaaer ud paa, at Antallet af de Eiendomme, der begrunde Valgret og Valgbarhed, skal idetmindste være 4 Gange saa stort osv. Dette Udtryk har, som af den ærede Landsþthingsmand ganske rigtigt bemærket, sin Grund deri, at Valgret